

BOEM!

Rode Pier zit diep in de grond.
Hij puft uit.
Mol had hem bijna te pakken.
Mol eet graag wormen,
en Rode Pier is een worm.
Maar Pier is Mol altijd te vlug af.
Nu ook!

Plots dreunt de grond.
Rode Pier schrikt.
Is Mol daar nog?
Gauw, weg hier!
Snel graaft hij zich een weg omhoog.

Hij komt uit in een tuin.
Er suist iets naar zijn kop.
BOEM!
Vlak bij Pier dreunt een voet neer.
Een stem krijst: 'Groei, zeg ik!
GROEI, suffe kruiden!

'Nou nou,' zegt Rode Pier.

'Kalm aan maar.

Je stampt me haast plat.'

'Nou en?' tiert de stem.

'Wat doe je hier dan ook?'

'Ik woon hier!' zegt Rode Pier.

'Niet waar,' zegt de stem, 'IK woon hier!'

Rode Pier zegt: 'Maar ik ook.

Ik woon in jouw tuin in de grond.

Wie ben jij?'

'Ik ben heks Hella,' krijst de stem.

'En ik ben BOOS!'

Grond van niks

'Dat zie ik,' zegt Rode Pier.
'Waarom ben je zo boos?'
Heks Hella wijst naar haar tuin.
Ze zegt: 'Die grond deugt niet.
Al mijn kruiden gaan dood.
Hoe moet ik nou drankjes maken?
Daar tover ik mee.
Wat is een heks die niet tovert?
Een heks van niks!
Dat komt door die grond van niks!

Rode Pier zegt: 'Ik snap het al.
Je woont hier nog maar pas, toch?
Eerst woonde hier een reus.
Die was heel groot en zwaar.
Daardoor drukte hij de grond hard aan.
Nu kan er geen water of lucht meer in.
En ook de wortels van je kruiden niet.
Dus kunnen die arme planten niet eten
en dan gaan ze dood.
Maar... je boft dat ik er ben.
Want ik maak de grond beter.'

Heks Hella kijkt hem aan.
'Nou ja,' zegt ze.
'Je schept wel op, zeg.
Wat ben jij voor een raar dier?
Je hebt geen ogen, geen poten, niks.
Hoe help je mij dan?'

'Dat laat ik je zien,' zegt Rode Pier.
'Hmm... het zou wel fijn zijn
als je dan een worm was.'

HOEPLA!

'Makkie,' zegt heks Hella.
Ze steekt haar duim in de lucht
en roept: 'HOEPLA!'
Uit haar duim schiet een vonk.
Dan is er een flits!

Heks Hella is geen heks meer, maar een worm.
'Wat een gek lijf,' bromt ze.
'Ik heb niet eens ogen.
En wat doet dat rare flapje bij mijn mond?
En hoe kom ik vooruit?'
Rode Pier legt het uit.
'Je rekt je eerst uit.
Voel je die haartjes aan je buik?
Daar haak je je mee vast
en dan trek je de rest van je lijf erbij.'

Heks Hella doet wat Pier zegt.
Hup... daar schuift ze al over het gras!
Ze roept: 'Het lukt!
Wat gaan we doen?'
'We gaan de grond in,' zegt Rode Pier.
De heks snuift.
'O ja?
Hoe dan?
Moet ik graven met mijn mond of zo?'

Dat was een grapje,
maar Pier zegt: 'Ja!
Een worm eet de aarde op.
Die schuift door zijn lijf.
En dan poept hij hem uit.'
'WAT?' roept heks Hella.
'Wie eet er nou aarde?
BAH!
'Je moet de grond toch in?' zegt Rode Pier.
'Nou dan.'

